

мѣдныхъ византійскихъ	24
„ венеціанскихъ	1
	<hr/> 43

Изъ нихъ особенно замѣчательны золотая монета императрицы Теодоры и бронзовый медальонъ Клавдія Британника съ надписью на оборотѣ.

Въ бібліотеку поступило 125 новыхъ названій въ 505 томахъ, что съ прежними поступлениями составило 8637 названій въ 21731 томѣ.

Наиболѣе крупными приобрѣтеніями являются Mouradja d' Ohsson, Tableau général de l' Empire Ottoman; Collection M. P. Botkine; Sauer, Le palais de Latran; Sarre und Martin, Meisterwerke muhammedanischer Kunst; Huelsen, Il libro di Giuliano da Sangallo.

Институтъ вступилъ въ обмѣнъ изданіями съ Народнымъ Музеемъ въ Бѣлградѣ и съ Западно-Сибирскимъ Отдѣломъ Императорскаго Русскаго Географическаго Общества въ Омскѣ и уступилъ свои изданія Вѣнской Королевской Библіотекѣ и Историческому Семинарію при Чешскомъ Университетѣ въ Прагѣ, по просьбѣ этихъ учреждений.

Рукописей приобрѣтено въ 1912 году двѣ греческихъ: пергаминанная псалтырь XII—XIII вѣка и новогреческая бумажная, содержащая Хронику Санта врача, сына Патрикія, въ послѣдствіи аввы Евтихія, патріарха Александрійскаго и другія статьи. Латинскій переводъ хроники изданъ Сельденомъ (Migne, Patrologia Graeca CXI).

Всего состоитъ рукописей греческихъ 191, славянскихъ 21, восточныхъ 8 и латинскихъ 1 кодексъ.

3 РАЗНЫЯ СВѢДѢНІЯ.

† Σπυρίδων Βάσης.

Βαρυθυμοι ἀγγέλλομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν „Βυζαντινῶν Χρονικῶν“ τὸν θάνατον τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου καὶ σεβαστοῦ καὶ πολυφιλήτου ἡμῶν διδασκάλου καὶ συναθλητοῦ Σπυρίδωνος Βάση, ἐπισυμβάντα ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαΐου (π) 1912 ἐξ ἐγκεφαλικῆς συμφροσέσεως. Ὁ αἰοιδιμος Σ. Βάσης διέτριψε κυρίως περὶ τὴν κλασσικὴν καλουμένην φιλολογοῦσαν καὶ δὴ τὰ Λατινικὰ γράμματα, ἀλλ' οὐχ ἦν τὸν ἐφερέπευσε καὶ μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτοῦ ἔτη ἐκ παραλλήλου καὶ τὰς βυζαντιακὰς σπουδὰς μετὰ φιλοτιμίας καὶ πνεύματος γνησίου ἐπιστημονικοῦ, ὅπερ κατ' ἐξοχὴν διέκρινε τὸν αἰοιδιμον ἡμῶν διδασκάλον. Τὰς περὶ τὰ Βυζαντιακὰ πράγματα σπουδαίας ἐργασίας τοῦ αἰοιδιμου διδασκάλου ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Βυζαντιολογικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν ἔταξεν αὐτὸν ὁμογνωμόνως καὶ ἐν τοῖς πρώτοις μεταξὺ τῶν ἐπιτιμιῶν αὐτῆς μέλων.

Ὁ βίος τοῦ Σπυρίδωνος Βάση συνοψίζεται ὡς ἑξῆς. Ἐγενήθη λίγοντος τοῦ 1852 ἐν Κερκύρᾳ ἐξ οἰκογενείας Ἠπειρωτικῆς καὶ δὴ Σουλιωτικῆς ὀρμώμενος. Τὰς Γυμνασιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐποίησατο ἐν Κερκύρᾳ, εἶτα ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις τὴν φιλολογοῦσαν μαθητῆς μάλιστα τοῦ

Κόντου γενόμενος, οὐ πάντοτε ὑπῆρξε θαναμαστής καὶ συνεργάτης ἐκ τῶν κυριωτάτων. Ἐγένετο διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας ἐν ἔτει 1876 καὶ ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη 1877—1878 ὑπῆρξε καθηγητῆς Γυμνασίου ἐν Ἀθῆναις τῆς Πελοποννήσου. Τῷ 1879 ἐστάλη ὑπότροφος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς Γερμανίαν, ὅπου φοιτήσας ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Λειψίας, Βόννης καὶ Βερολίνου ἠσχολήθη κυρίως περὶ τὰ Λατινικά. Ἐπανελθὼν ἐκ Γερμανίας τῷ 1883 ὑπῆρέτησεν ὡς καθηγητῆς ἐν τοῖς Γυμνασίοις Ἀθηνῶν καὶ ἐν ἔτει 1887 ἐξελέγη καθηγητῆς τῶν Λατινικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, ὅπου ἐδίδαξεν καρποφόρως ἐπὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη διακριθεὶς πάντοτε διὰ τὴν εὐορκον ἐκπλήρωσεν τοῦ καθήκοντος καὶ διὰ τὸν ἐπιστημονικὸν καὶ κοινωνικὸν αὐτοῦ χαρακτήρα ἐν ἡμέραις, καθ' ἃς ὄντως ὄλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά.

Τὰ δημοσιεύματα τοῦ Σπυρίδωνος Βάση ἀναφέρονται τοῦτο μὲν εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν καὶ ἀρχαιολογίαν, τοῦτο δὲ εἰς τὴν λατινικὴν γραμματικὴν καὶ εἰς κριτικὰ καὶ ἐρμηνευτικὰ καὶ δὴ εἰς Κικέρωνα, Αἰβιον, Βοήθιον, Προπέριον, Ὁράτιον, Βιργίλιον, Κάτουλλον, Διονύσιον τὸν Ἀλικαρνασέα, Πλούταρχον, Κοϊντιλλιανὸν καὶ εἰς Βυζαντιακὰ κείμενα. Ἀσυνχῶς ἡ ἐργασία τοῦ Βάση παραμένει διεσκορπισμένη καὶ πολλάκις δυσεύρετος — πάντοτε δ' ὁμοῦς πολῦτιμος καὶ παραδειγματικὴ — ἐν διαφόροις περιοδικοῖς, ὅσον ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν φιλομαθῶν, Ἀθηναίῳ, Πλάτωνι, Ἐφημερίδι Ἀρχαιολογικῇ, Revue de Philologie, Ἐπετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Βυζαντίδι, ἐπίσης ἐν τῇ Εἰκοσιπενταετηρίδι καὶ Τεσσαρακονταετηρίδι τῆς καθηγεσίας Κ. Σ. Κόντου, καὶ πρὸ παντὸς ἐν τῷ ὄργάνῳ τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας, ἐν τῇ „Ἀθηναΐ“. Ὁ μακαρίτης δὲν ἐπέζησεν, ὅπως ἐκδόσῃ — ὡς θὰ ἦτο εὐκαταῖον — εἰς σειρὰν τόμων συγκεντρωμένην τὴν καθ' ὅλον ἐργασίαν αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν εἰς αὐτοτελῆ βιβλία ἐκδόσεων τοῦ Σπυρίδωνος Βάση μνημονευτέα ἐνταῦθα τὰ ἐπιγραφομένη Codicis Ciceroniani bibliothecae Laurentianae nova collatio (1883) καὶ ἡ „Ῥωμαίων Πολιτεία“, ἔργον τιμῶν τὴν ἑλληνικὴν Ἐπιστήμην, προῖον μακρῶς συστηματικῆς ἐρεύνης καὶ μελέτης, ἐν ᾧ ὁ συγγραφεὺς πολλὰ ἐρμηνεύει ἐξ ἰδίας ἐπόψεως, διαφωνῶν πολλάκις καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Mommsen, τὴν ἀνεγνωρισμένην καὶ καθολικὴν αὐθεντίαν διὰ τὰ πράγματα τῆς Ῥωμαίων Πολιτείας. Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ Σπυρίδωνος Βάση, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς Βυζαντιακὰς σπουδὰς, μνημονευτέα καὶ ἐνταῦθα τάκόλουθα:

1. Εἰς Γεώργιον Ἀκροπολίτην διορθωτικά. — Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς 1905—1906. Σελ. 95—103.
2. Περὶ τοῦ Ἀττικοῦ ἢ Ῥαλλελοῦ κώδικος τοῦ περὶ ἀρχῶν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας συντάγματος Ἰωάννου τοῦ Ἀυδοῦ. — „Τεσσαρακονταετηρὶς τῆς καθηγεσίας Κ. Σ. Κόντου“. Ἐν Ἀθήναις 1909, σ. 35—66.
3. Κριτικὸν ἐπίμετρον εἰς τὸ περὶ ἀρχῶν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας σύνταγμα Ἰωάννου τοῦ Φιλαδελφῆος τοῦ Ἀυδοῦ. — „Βυζαντις“ Α' (1909) σ. 31—34.

4. Περὶ τινῶν χωρίων τῆς Ἐκλογῆς Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου. — „Βυζαντίς“ Α' (1909) σ. 336—340.
5. Εἰς Ἰωάννου τοῦ Λυδοῦ τὸ περὶ ἀρχῶν τῆς Ῥωμαίων Πολιτείας διορθωτικὰ καὶ ἐρμηνευτικὰ. — Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς, τόμ. Α' (1907—1908) σελ. 110—122.
- 5—7. Adnotationes criticarum ad Justiniani Digesta. Series I—II. — Corollarium. — Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς Γ' (1906—7) σ. 100—112 καὶ Ε' (1909—1910) σ. 152—187.
8. Οἱ Πανδέκται καὶ τὰ Βασιλικά. Πραγματεία προσφωνομένη τῷ ἐν Βερολίῳ Πανεπιστημίῳ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Σακελλαρίου 1910. Σελ. 16. Εἰς 8-ον. — Δυστυχῶς ἡ σπουδαιότης αὐτῆς ἐργασία παρέμεινεν ὡς ἔπος εἰπεῖν παντελῶς ἄγνωστος ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῇ Βορείῳ Εὐρώπῃ.
9. Εἰς Ψελλόν. — „Βυζαντίς“ τόμ. Β' (1911—1912), σελ. 225—230.
10. Ἀναγνώστου παρασημειώματα. — „Βυζαντίς“ τόμος Β' (1911—1912), σελ. 451—452.
11. Τῶν εἰς Γεώργιον τὸν Ἀκροπολίτην διορθωτικῶν ἐπίμετρον. — „Βυζαντίς“ τόμ. Β' (1911—1912) σελ. 453—6.
12. Εἰς Ψελλὸν διορθωτικὰ ὕστερα. — Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς, τόμ. Η'.
13. Εἰς Ζωναράν. — „Ἀθηναΐς“ τόμ. ΚΑ' (1912), σελ. 399—400 καὶ „Βυζαντίς“ τόμ. Β' (1911—1912), σελ. 451—452.

Πλείσται ἀνακοινώσεις τοῦ καθηγητοῦ Βάση, δι' ὧν διορθοῦνται εἴτε ἐρμηνεύονται βυζαντινὰ κείμενα, κατεχωρήθησαν ἐν τοῖς διαφόροις τόμοις τοῦ „Νέου Ἑλληνομνήμονος“ τοῦ καθηγητοῦ Σπυρίδωνος Λάμπρου. Διὰ τῶν ἀνακοινώσεων τούτων ἀληθῶς παρέχει ὁ ἀοίδιμος νεκρολογούμενος τύπον ἐσκεμμένον καὶ κατὰ πάντα παρατηρητικοῦ ἐπιστήμονος ἐν ἀντιθέσει πρὸς κατακλιζούσαν ἐσπευσμένην, οὐχὶ κατὰ πάντα βασιανζομένην καὶ δὸς εἰπεῖν δρομαίαν παραγωγὴν. Ταῦτα περὶ τῆς ἐργασίας τοῦ Βάση. Ῥητέον ἐνταῦθα, ὅτι εἰσηγήσει τοῦ κ. Μ. Γούδα πολλοὶ συνάδελφοι, μαθηταὶ καὶ θανμασταὶ τοῦ μακαρίτου, ἀπεφάσισαν τὴν ἔκδοσιν ἰδίου τόμου, περιέχοντος ἐπιστημονικὰς μελέτας, ἀφιερωμένον δὲ εἰς τὴν μακαρίαν μνήμην τοῦ ἀναπαυθέντος σοφοῦ. Αἱ πρὸς τοῦτο ἐπιστημονικαὶ συμβολαὶ καὶ αἱ ὕλिकाὶ συνδρομαὶ ἀπενθοντέα πρὸς τὸν κ. Σκεῦον Ζερβόν, ἰατρὸν καὶ ὑφηγητὴν, ὁ δὸς Ἀρχέσιμον 9, εἴτε πρὸς τὸν κ. Μιχαὴλ Γούδαν, Γραφεῖα Βυζαντιολογικῆς Ἐταιρείας, ὁ δὸς Διοχάρους 3, εἰς Ἀθήνας. Ἐλπίζομεν, ὅτι ἐν τῷ ἐπιμνημοσύνῳ τούτῳ τόμῳ θὰ περιληφθῇ, καταλλήλως παρ' εἰδημόνων συντεταγμένη, πλήρης ἀναγραφή τῶν ὑπὸ τοῦ Βάση δημοσιευθέντων ἐπιστημονικῶν ἀρθρῶν καὶ βιβλίων, ὅπερ βεβαίως οὐχὶ μόνον περιγεγραμμένην εἰκόνα τῆς δραστηριότητος ἐκείνου θέλει ἀποτελέσει, ἀλλὰ καὶ χρησιμώτατον βιβλιογραφικὸν βοήθημα εἰς τοὺς περὶ τὰ Φιλολογικὰ ἀσχολούμενους θέλει κατασταθῆ.